

SPIS TREŚCI

Otwarcie Jubileuszu Przejścia (Transitus) św. Franciszka	1
List Ministra Generalnego na Niedzielę Słowa Bożego 2026.....	3
Agenda Kurii Generalnej	3
Tempo Forte.....	3
Refleksja br. Massima – grudzień 2025.....	4
„Franciszek z Asyżu: ziarno życia wiecznego”	5
Jubileusz Transitus św. Franciszka: Materiały robocze	5
Czterech młodych franciszkanów francuskich apostołatu katolickiego uznanych za męczenników	6
Czcigodny Berardo Atonna, OFM.....	7
Boże Narodzenie we wspólnocie w Valletcie	8
Dialog przeżywany między Wschodem a Zachodem	9
Krajowa Kapituła Wyborcza w Słowenii....	10
OFS – Krajowa Kapituła Wyborcza we Francji.....	10
Życie w Zakonie.....	11
Zamknięcie Jubileuszu w bazylice św. Piotra	12

Otwarcie Jubileuszu Przejścia (Transitus) św. Franciszka

10 stycznia 2026, Bazylika Matki Bożej Anielskiej w Porcjunkuli

Dnia 10 stycznia w Bazylice Matki Bożej Anielskiej w Porcjunkuli Rodzina Franciszkańska rozpoczęła jubileusz 800-lecia „Przejścia” św. Franciszka z Asyżu – ostatni etap drogi podjętej w 2023 roku. Pozwoliła nam ona na nowo przeżyć ostatnie lata ziemskiego życia Biedaczyny.

Obrzęd otwarcia był symbolicznym i duchowym pomostem łączącym jubileusz *Pieśni stworzenia* (2025) z jubileuszem Transitus (2026). Nawiązując do dwóch ostatnich zwrotek *Pieśni* (poświęconych pojednaniu i siostrze śmierci cielesnej), upamiętniając pojednanie między biskupem a władzami Asyżu, obecny biskup diecezji Asyż–Nocera Umbra–Gualdo Tadino i Foligno, bp Domenico Sorrentino, oraz obecny burmistrz miasta Asyżu, Valter Stoppini, weszli do Bazyliki niosąc zgaszoną świecę – znak ludzkości naznaczonej konfliktem i kruchością.

Procesja dotarła do Kaplicy „Przejścia”, miejsca ostatnich ziemskich chwil Franciszka, gdzie świeca została zapa-

lona od Paschału, symbolu Chrystusa Zmartwychwstałego. Stamtąd światło zostało zaniesione do sześciu bocznych stacji Bazyliki, z których każda została powierzona jednemu z sześciu nurtów Rodziny Franciszkańskiej.

Obecni byli: o. Massimo Fusarelli, Minister Generalny OFM; o. Carlos Alberto Trovarelli, Minister Generalny OFMConv; o. Roberto Genuin, Minister Generalny OFMCap; Tibor Kauser, Minister Generalny OFS; o. Amando Trujillo Cano, Minister Generalny TOR; oraz s. Daisy Kalamparamban, Przewodnicząca Międzynarodowej Konferencji Franciszkańskiej Braci i Sióstr Trzeciego Zakonu.

Każda stacja została poświęcona jednemu tematu zaczerpniętemu z *Testamentu św. Franciszka*, jako przekaz jego ostatnich duchowych wskazań. Na każdym etapie proklamowano tekst ze *Źródeł Franciszkańskich* lub z Ewangelii, któremu towarzyszyła refleksja jednego z sześciu przedstawicieli Rodziny Franciszkańskiej. Po refleksji prezentowano symboliczny znak lub wysłuchiwano świadectwa, aby uaktualnić przesłanie franciszkańskie w dzisiejszym świecie.

Z tej okazji w Bazylice wystawiono najstarszy zachowany obraz przedstawiający św. Franciszka z Asyżu, przechowywany w Muzeum Porcjunkuli: dzieło tzw. Mistrza św. Franciszka (połowa XIII wieku), ukazujące Świętego z wyraźnie widocznymi stygmatami – wyraz jego pełnego i ostatecznego *conformatio Christi*.

Zakłada się że obraz ten został wykonany na desce na której było złożone ciało Franciszka bezpośrednio po jego śmierci, co nadaje temu dziełu nie tylko wartość ikonograficzną, lecz także głęboko relikwiarzową. Dzieło to jest świadectwem.

Kontynuuj czytanie na www.ofm.org

[Czytaj więcej o Jubileuszu 2023–2026](#)

[Czytaj więcej o Jubileuszu Transitus](#)

Przeczytaj słowa Ojca Świętego:

[Italiano](#) - [English](#) - [Español](#) - [Français](#) - [Polski](#) - [Português](#)

Przeczytaj dekret Roku Jubileuszowego i odpustu zupełnego: [Italiano](#) - [English](#) - [Español](#) - [Français](#) - [Português](#) - [Polski](#) - [عربى](#) - [Magyar](#)

[View all the photos on Flickr](#)

Zarząd Zakonu

List Ministra Generalnego na Niedzielę Słowa Bożego 2026

Wyłączyć, aby słuchać: metoda Błogosławionego Gabriela Allegry

WWW.OFM.ORG

Drodzy bracia i siostry,
Niech Pan obdarzy was pokojem!

W roku 2026, (ósmym Jubileuszem związanym z naszym Ojcem św. Franciszkiem –Transitus), Niedziela Słowa Bożego przypada na 26 stycznia: jest to ta sama data, co pięćdziesiąta rocznica śmierci Błogosławionego br. Gabriela M. Allegry (1907–1976), Brata Mniejszego, misjonarza w Chinach, apostoła Słowa Bożego w kulturze liczącej tysiące lat.

Ta szczęśliwa zbieżność daje mi okazję, aby z wdzięcznością wspomnieć jego osobę i jego dzieło. Życie jego jest prorockim świadectwem, które zuca światło na trudności jakie mogą występować w słuchaniu Biblii w erze cyfrowej. Nie tylko wspominamy to, co uczynił – pełne tłumaczenie Biblii na język chiński po dwudziestu sześciu latach intensywnej pracy – lecz chcemy odczytać jego metodę i wejść w jego ducha, które nadal przemawiają dzisiaj ze szczególną mocą...

Download the Letter: [Italiano](#) - [English](#) - [Español](#)

Tempo Forte

Opublikowano komunikat Definitorium Generalnego dotyczący „Tempo Forte” z grudnia 2025 roku.

Download pdf: [Italiano](#) - [English](#) - [Español](#)

Agenda Kurii Generalnej

☑ Od 12 do 23 stycznia w Kurii Generalnej odbędzie się Tempo Forte. Dnia 14 stycznia o. Massimo Fusarelli, Minister Generalny, spotkał się w S. Maria degli Angeli z przedkapitularnym

Zgromadzeniem Prowincji Serafickiej. Dnia 16 stycznia weźmie udział w Święcie Wielkiego Kanclerza na Papieskim Uniwersytecie Antonianum. Dnia 18 stycznia w Fondi (LT) będzie przewodniczył Mszy

Świętej z okazji Jubileuszu Śmierci św. Franciszka, a w dniach od 25 do 30 stycznia będzie wizytował Prowincję Świętych Cyryla i Metodego w Chorwacji.

Refleksja br. Massima – grudzień 2025

Tradycja i technologia: w jaki sposób obecna?

WWW.OFM.ORG

Między listopadem a grudniem odwiedziłem Koreę Południową. W Seulu, metropolii liczącej dziesięć milionów mieszkańców, starożytne świątynie buddyjskie współistnieją z ultranowoczesnymi drapaczami chmur. Starsi ludzie w tradycyjnych „hanbok” (tradycyjny narodowy strój koreański) spacerują obok młodych ludzi zanurzonych w swoich smartfonach. Tradycyjne przestrzenie, takie jak targi i dawne domy, zdają się współistnieć z ultranowoczesną architekturą, robotami dostawczymi i zaawansowanymi centrami handlowymi. Widziałem jedno z najbardziej zaawansowanych technologicznie społeczeństw świata, które strzeże tysiącletniej kultury, nie blokując innowacji.

Ta obserwacja pewnego napięcia (pomiedzy tradycją a technologią) sprowokowała we mnie pytania. Jak my przeżywamy dokonującą się zmianę technologiczną? Czy jesteśmy jej świadomi? Czy nasze korzystanie z narzędzi cyfrowych jest krytyczne, czy nam obojętne? A przede wszystkim: czy staramy „zrozumieć je i zamieszkać w nich” i widzieć je od środka z perspekty-

wy naszej wiary i powołania, czy też używamy ich i/lub im ulegamy jako czemuś obcemu?

Papież Leon XIV, spotykając się z Przełożonymi Generalnymi w listopadzie, przypomniał o pilnej potrzebie „zrównoważonej integracji nova et vetera”. Technologia oferuje ogromne możliwości dla jedności i misji, ale grozi zastąpieniem realnych więzi (tam gdzie potrzebna jest fizyczna obecność, cierpliwe słuchanie i głębokie dzielenie się) wirtualnymi relacjami,

Hiszpański myśliciel Joan Subirats, w swoim niedawnym tekście na temat demokracji w erze cyfrowej, ostrzega, że przeżywamy erozję więzi spowodowaną przyspieszoną cyfryzacją. Rosną dystanse między tymi, którzy mają dostęp i kompetencje, a tymi, którzy są wykluczeni; ważne decyzje pozostawia się nielicznym ekspertom lub algorytmom, a każdy zamyka się w swoich bańkach i interesach. Bez krytycznej integracji technologii i ludzkiego uczestnictwa pogłębia się „fragmentacja społeczeństwa”.

Dotyczy to również nas. Nasze spotkania braterskie często odbywają się online: czy czasem nie zastępujemy realną fizyczną relację pospieszną wideorozmową? Czy modlitwa osobista nie ustępuje miejsca kompulsywnemu przewijaniu ekranów, nawet poprzez aplikacje, które pomagają nam w wybieraniu różnych tekstów modlitwy? Ile „momentów przepowiadania i refleksji” online proponujemy, także dzięki tworzeniu treści cyfrowych dla misji? Czy równocześnie pozostajemy „w drodze” na ulicach, gdzie żyją ludzie?

W Korei zobaczyłem, że tradycja i innowacja mogą być z sobą w dialogu, gdy istnieje solidna tożsamość, zdolna do świadomych wyborów. Ta harmonia nie jest jednak łatwa. Czy nie czujemy się często jak bierni konsumenci relacji wirtualnych, które nie karmią serca?

Wyzwanie nie polega na odrzuceniu świata cyfrowego, lecz na nauczaniu się zamieszkiwania go jako wierzący, z poszanowaniem godności osoby. Oznacza to stawianie pytań: czy ta rzeczywistość służy jedności, czy izolacji? Czy pomaga modlitwie, czy raczej osłabia wnętrze? Czy pomaga misji, czy zastępuje ją wydajnymi, lecz jałowymi substytutami?

Jako franciszkanie jesteśmy wezwani do życia inter gentes – pośród ludzi – z bezpośrednią fizyczną obecnością. Franciszek nie ewangelizował korespondencyjnie, lecz idąc razem z braćmi, obejmując trędotowych, patrząc w oczy z miłosierdziem. Technologia może tę obecność wzmocnić, nigdy jej nie zastąpić.

Jubileusz Nadziei zaprasza nas do powrotu do tego, co istotne: do żywej relacji z Bogiem i między braćmi. Troszczmy się przestrzenie, w których „ekrany milkną”, a ludzie ze sobą rozmawiają. Wybierajmy trud spotkania twarzą w twarz zamiast łatwości połączenia wirtualnego.

Tylko w ten sposób nowe talenty nie pozostaną zakopane z powodu lęku, lecz zostaną włączone w żywą tradycję, którą niesiemy, ponieważ nadzieja zawsze potrzebuje twarzy, a nie pikseli

Franciszkańskie jubileusze

„Franciszek z Asyżu: ziarno życia wiecznego”

List Rodziny Franciszkańskiej z okazji
Jubileuszu Transitus św. Franciszka

WWW.OFM.ORG

Osiemset lat temu Franciszek z Asyżu odszedł z tego świata. Jednak ziarno, które zasiał, nadal kiełkuje. Święty Paweł w Liście do Galatów pisze słowa, które wydają się tajemnicze: „Kto sieje w Duchu, z Ducha żąć będzie życie wieczne”. Słowa te wypełniły się w Franciszku. Po tym, jak przyjął w sobie Ducha Jezusa – aż do noszenia na swoim ciele znaków Ukrzyżowanego – sam stał się ziarnem Ewangelii, obfitującym w owoce życia wiecznego. Jest to bezcenne dziedzictwo, które nam pozostawił. Dziedzictwo, które także dzisiaj przemawia do serca i umysłu naszego pokolenia, pomagając nam wierzyć Ewangelii, „mieć Ducha Pańskiego i Jego święte działanie” oraz stawać się znakami pokoju.

Poprzez ten list pragniemy dziękować Panu za ewangeliczne ziarno, które zasiał w Kościele 800 lat temu św. Franciszek i które do dziś pozostaje żywe i owocne. Jednocześnie chcemy przypomnieć kilka fundamentalnych aspektów

tej chrześcijańskiej historii – aspektów, które pozostają dziedzictwem wszystkich, którzy za Franciszkiem pragną iść śladami Pana Jezusa...

Read the full text of the Letter:

[Italiano](#) - [English](#) - [Español](#) - [Deutsch](#) - [Français](#) - [Hrvatski](#) - [Polski](#) - [Português](#) - [Magyar](#)

Jubileusz Transitus św. Franciszka: Materiały robocze

Sekretariat Generalny ds. Formacji i Studiów

WWW.OFM.ORG

Drodzy Bracia i Siostry!

Niech Pan obdarzy was pokojem!

W przygotowaniu do Jubileuszu Transitus św. Franciszka, na polecenie naszego Ministra Generalnego, przedstawiamy wam trzy materiały robocze. Zostały one pomyślane jako narzędzie przydatne zarówno do pracy indywidualnej, jak i wspólnotowej we wspólnotach. Mogą być wykorzystywane podczas kapituł lokalnych, spotkań formacji permanentnej, rekolekcji, formacji początkowej oraz przy wielu innych okazjach. Ponadto bogactwo tekstów, zaczerpniętych ze Źródeł Franciszkańskich i z Biblii, pozwala, aby każdy materiał był używany wielokrotnie i na różne sposoby, także w studium osobistym czy medytacji.

Tematyka i większość tekstów zostały zaczerpnięte z Wytycznych do celebracji Jubileuszy franciszkańskich, przygotowanych przez Komisję Rodziny Franciszkańskiej. Nie oznacza to jednak, że mate-

riały te mają zastąpić Wytyczne. Wręcz przeciwnie – zachęcamy wszystkich do pogłębiania niektórych tematów również w oparciu o ten dokument. Materiały robocze są uniwersalne, aby umożliwić poszczególnym Regionom, Wspólnotom i braciom dostosowanie ich do własnego kontekstu. Z tego powodu przekazujemy je w formacie umożliwiającym ewentualne adaptacje. Niech ten ostatni rok wielkiego Jubileuszu stanie się dla całego naszego Zakonu, wraz z całą Rodziną Franciszkańską, owocną okazją do wzrostu we wspólnej tożsamości charyzmatycznej.

Braterskie pozdrowienia dla was wszystkich!

Br. Darko Tepert OFM - Sekretarz Generalny ds. Formacji i Studiów

Download Worksheets:

[Italiano](#) - [English](#) - [Español](#) - [Deutsch](#) - [Français](#) - [Hrvatski](#) - [Polski](#) - [Português](#) - [Slovenščina](#)

Czterech młodych franciszkanów francuskich apostołatu katolickiego uznanych za męczenników

Beatyfikacja Gérarda Cendriera, Rogera Le Bera, Louisa Paraire'a i Xaviera Bouchera

WWW.OFM.ORG

Klasztor św. Franciszka w Paryżu przez cały weekend świętował wspólnie z Kościołem we Francji beatyfikację franciszkanów: Gérarda Cendriera, Rogera Le Bera, Louisa Paraire'a i Xaviera Bouchera. Wraz z innymi 46 wiernymi – w większości świeckimi (członkami Chrześcijańskiej Młodzieży Robotniczej i skautami) – zostali oni uznani za męczenników apostołatu katolickiego, to znaczy za osoby zabite przez nazistów za potajemne udzielanie wsparcia duchowego młodym Francuzom deportowanym do przymusowej Pracy.

Minister Generalny, br. Massimo Fusarelli, w towarzystwie Postulatora Generalnego br. Gianniego Califano oraz br. Jürgena Neitzerta (Prowincja św. Elżbiety w Niemczech), przybył z Rzymu, aby dzielić „radość beatyfikacji” z braćmi Prowincji bł. Jana Dunsza Szkota Francja-Belgia.

Uroczystości rozpoczęły się w piątek wieczorem 12 grudnia konferencją historyczną, po-

myślaną jako moment pamięci i modlitwy. Br. Luc Mathieu, „żywa pamięć Prowincji”, który znał tych braci, przemawiał z perspektywy swoich stu lat życia wraz z panią historyk Caroline Langlois, opowiadając szczegółowo o losach beatyfikowanych. Audytorium słuchało z uwagą.

Życie franciszkańskie w samym sercu piekła

Historia opowiada, że w 1943 roku dwunastu młodych franciszkanów którzy byli na formacji trafiło do obozu Deutsche Reichsbahn w Kolonii; stamtąd we wrześniu zostali deportowani do obozu koncentracyjnego Buchenwald. Prelegenci podkreślili ich determinację, by żyć razem i reorganizować życie wspólnotowe pośród nieustannych bombardowań. Zostali przyłapani na opiece nad chorymi, śpiewaniu podczas spotkań towarzyskich, mobilizowaniu współwięźniów do ubierania i karmienia więźniów ukraińskich i rosyjskich, sabotażu sprzętu, pomaganiu

w ucieczkach, zastępowaniu skrajnie wyczerpanych współpracowników przy pracy, zaangażowaniu w Akcję Katolicką – ówczesne duszpasterstwo zakazane i prowadzone w ukryciu – a następnie byli bici, skazani na dożywocie oraz zmuszeni do walki z epidemiami tyfusu i czerwonki.

Zgromadzenie było głęboko poruszone podczas lektury ich świadectw, przenikniętych miłością do duchowości franciszkańskiej, której poświęcili swoje życie. „Święty Franciszek, na moim miejscu, nie postąpiłby inaczej” – powtarzał br. Gérard Cendrier.

W szczególności poruszający dla br. Massimo był aspekt który tak ujął: „Myślę, że ich świadectwo jest dziś niezwykle aktualne, zwłaszcza dla młodszych braci Zakonu. Pozostali zjednoczeni między sobą i z tymi, którym służyli, w bardzo konkretny sposób, dzieląc ich pytania i codzienne życie. Wierzę, że ich świadectwo może wnieść wiele siły i światła w naszą obecną ciemność. Męczeństwo nie polega na byciu silnym – to byłby pogański heroizm. Męczeństwo chrześcijańskie polega na byciu słabym – a oni byli słabi! – lecz powołani przez Boga, znaleźli siłę, by kochać Go aż do końca”.

W odpowiedzi br. Massimo wyznał, że tego samego ranka wysłał list do współbraci żyjących w strefach wojny: na Ukrainie, w

Syrii, na Haiti, w Gwinei Bissau i we wschodnim Kongo.

Podjęcie drogi beatyfikacji

W sobotę 13 grudnia liturgia miała szczególny wymiaru podczas uroczystej Mszy beatyfikacyjnej w katedrze Notre-Dame w Paryżu. W tym symbolicznym miejscu zgromadziła ona ponad czterdziestu biskupów z Francji i Niemiec.

„Niezależnie od naszego powołania, zawodu czy odpowiedzialności, jesteście – jako uczniowie Chrystusa – zobowiązani do służby naszym braciom i siostrą, w każdym miejscu, w którym Bóg w swojej Opatrzności nas postawił. [...] Wiara nigdy nie jest sprawą prywatną; musi wyrażać się w konkretnej służbie naszym braciom i siostrą. [...] Ta beatyfikacja zaprasza nas, by spojrzeć na teraźniejszość i przygotować przyszłość. [...] Przeżywamy – i przeżyliśmy – pojednanie narodów. Jest to dzieło, które nigdy się nie kończy i które każde pokolenie musi kontynuować. [...] A

wy wszyscy, młodzi ludzie Francji i Europy, którzy być może nie chodzą do kościoła, którzy nie widzą już sensu swojego życia – spójrzcie na Chrystusa, Księcia Pokoju, Księcia miłości, a nie nienawiści; uczcie się od Niego, jak wasi starsi bracia i siostry, męczennicy beatyfikowani dzisiaj, uczcie się od Niego angażować się dla dobra waszych braci i sióstr!” – zachęcał kard. Jean-Claude Hollerich, arcybiskup Luksemburga, w swojej homilii.

Kulminacyjnym momentem celebracji było głośne odczytanie pięćdziesięciu imion męczenników oraz odsłonięcie dzieła Nicolasa de Palmaerta, przedstawiającego 50 męczenników – już błogosławionych – symbolicznie wstępujących do nieba wokół krzyża Chrystusa.

Weekend zakończył się Mszą dziękczynną, której przewodniczył br. Massimo w klasztorze przy Rue Marie Rose. W Niedzielę *Gaudete* Minister zaprosił wiernych do refleksji nad postacią Jana Chrzciciela w jego kru-

chości i wątpliwościach – tych samych, których z pewnością doświadczali czterej męczennicy, których portrety wystawiono w kaplicy. „Prawdziwy prorok nie jest wróżbitą, lecz tym, który w czasach głodu i rozpaczycy pozwala nam patrzeć w przyszłość i daje nadzieję oraz radość: staje się sakramentem obecności Boga! Jak bardzo jest to widzialne i namacalne w życiu naszych młodych braci! [...] Także ich wiara została wystawiona na ciężką próbę. I być może również dla nich ciemność i chłód nocy utrudniały myślenie o nadziei i radości... A jednak zdecydowali się pozostać zjednoczeni, nawet wobec możliwości śmierci – czyli życia ofiarowanego za Chrystusa. Nieważne, jak gorzka może wydawać się rzeczywistość i jak wielka może być nasza strata; prawdą pozostaje, że Pan nadchodzi! To jest wielkie przesłanie Adwentu, to jest wielkie przesłanie naszych braci i sióstr”.

Emilie Rey Biuro Komunikacji Prowincji bł. Dunsza Szkota

Czcigodny Berardo Atonna, OFM

Ogłoszenie Dekretu dotyczącego heroiczności cnót

WWW.OFM.ORG

Dnia 18 grudnia papież Leon XIV przyjął na audiencji kard. Marcella Semeraro, prefekta Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych, i upoważnił go do ogłoszenia Dekretu dotyczącego heroicz-

ności cnót Sługi Bożego Berarda Atonny, kapłana-profesa Zakonu Braci Mniejszych, urodzonego w Episcopio di Sarno 1 lipca 1843 roku i zmarłego w Neapolu 4 marca 1917 roku.

Czcigodny Berardo Atonna ukształtował się w młodości w surowej i pokutnej duchowości Braci Mniejszych Alkantarystów z Neapolu, wśród których złożył pierwszą profesję zakonną w 1860 roku. Pierwsze lata kapłaństwa przeżył w stanie eksklaustracji, z powodu kasaty liberalny rząd włoski. Osiedlił

się wówczas na pewien czas w rodzinnym Sarno, gdzie z gorliwością kontynuował posługę duszpasterską. Po przywróceniu życia wspólnotowego, w 1873 roku powrócił do klasztoru Santa Maria Occorrevole w Piedimonte d'Alife, aby poświęcić się modlitwie, studium i głoszeniu słowa Bożego. Przykład czerpał od św. Jana Józefa od Krzyża, który przez długi czas przebywał w tym miejscu. Ojciec Atonna prowadził niezliczone misje ludowe w Kampanii, Apulii i Molise. Poprzez głoszenie Słowa Bożego i apostołat konfesjonału wzbudzał autentyczne nawróce-

nia. Docierał do ludzi wszelkich stanów, ze szczególnym upodobaniem do najsłabszych i opuszczonych. Poświęcił się leczeniu ran moralnych i materialnych Ludu Bożego poprzez praktykowanie miłosierdzia i czułości. Okazywał szczególną troskę chorym. Szerzył nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusa oraz praktykę Drogi Krzyżowej. Obdarzony darem rady, wspierał powstawanie nowych żeńskich rodzin zakonnych, wśród nich Sióstr Franciszkanek Alkantarystek z Castellammare di Stabia. Gdy w 1897 roku Leon XIII zarządził zjednoczenie rodzin franciszkańskich w jeden Zakon Braci Mniejszych *simpliciter dic-*

ti, ojciec Atonna – choć bardzo umiłował tradycję swej gałęzi alkantarystów – podjął starania na rzecz realizacji reformy, mając na uwadze dobro duchowe, jakie miała ona przynieść poszczególnym braciom i wspólnotom. W tych okolicznościach, ze względu na swoje przymioty mądrości i roztropności, został *ex officio* mianowany pierwszym Ministrem Prowincjalnym nowo utworzonej Prowincji Braci Mniejszych św. Jakuba z Marchii (1902–1905). W tej roli musiał znieść oszczerstwa i odrzucenie ze strony braci, którzy nie przyjęli z pogodą ducha dekretu zjednoczenia; sam zaś zawsze okazywał pokorę i gotowość

do przebaczenia. Ostatnie lata życia spędził w Neapolu, oddając się dziełu charytatywnemu „Casa San Giuseppe”, powstałemu na wzgórzu Capodimonte, by pomagać starszym i młodym kobietom. Dzieło to prowadziły Siostry Franciszkanek Misjonarki Maryi, dla których on był kapelanem, ojcem, nauczycielem i kierownikiem duchowym. Jego współcześni dostrzegali w nim cechy autentycznego Brata Mniejszego, który w kontemplacyjnym i apostołskim wymiarze naśladował św. Franciszka z Asyżu, i pragnęli przekazać pamięć o nim przyszłemu pokoleniom, rozpoczynając w 1930 roku proces beatyfikacyjny.

Wiadomości z Regionów

Boże Narodzenie we wspólnocie w Valletcie Cztery wspólnoty razem celebrować tajemnicę Wcielenia

WWW.OFM.ORG

W kościele franciszkańskim w Valletcie Prowincja św. Pawła (Malta) realizuje się misyjna współpraca z Indiami, Pakistanem i Filipinami: jest to międzynarodowa wspólnota, która towarzyszy wspólnotom migrantów i daje świadectwo jedności w różnorodności.

W tym roku Boże Narodzenie we franciszkańskiej wspólnocie w Valletcie (Malta) „objawiło nowe, głęboko ewangeliczne oblicze”. Po raz pierwszy cztery wspólnoty – maltańska, indyjska, pakistańska i filipińska – świętowały narodziny Pana w kościele Braci Mniejszych, uczestnicząc w Eucharystii,

modlitwie i braterstwie. W społeczeństwie, w którym wciąż dostrzega się postawy rasizmu i nieufności, doświadczenie wspólnoty międzynarodowej było znakiem jedności i gościnności.

Współpraca międzynarodowa rozpoczęła się w 2023 roku, kiedy Kapituła pośrednia Prowincji św. Pawła, w obecności Ministra Generalnego o. Massimo Fusarellego OFM, poprosiła o poszukiwanie nowych form posługi w Zakonie, by lepiej służyć społeczeństwu. Minister prowincjalny i gwardian z Valletty przedstawili tę wizję Kurii Generalnej oraz Definitorowi Generalnemu ds. Azji, o. Johnowi Wongowi OFM, który pomógł nawiązać kontakty z prowincjami Indii i Filipin oraz z Kustodią Pakistanu.

Owoce tego procesu było przybycie w 2024 roku do wspólnoty br. Thomasa Manakuzhiyila OFM z Indii oraz br. Andra Fernandez OFM z Filipin; w 2025 roku dołączyli br. Arslan Amanat OFM z Pakistanu oraz br. Jhoan Pader OFM z Filipin. Bracia ci towarzyszą duszpastersko wspólnotom migrantów, które stopniowo związały się z kościołem w Valletcie: wspólnota indyjska celebrowa liturgię

trzy razy w tygodniu i prowadzi niedzielną katechezę; wspólnota filipińska, przez lata prowadzona przez br. Raymonda Falzona OFM, gromadzi się na cotygodniowej Mszy św. i próbach chóru; wspólnota pakistańska również celebruje raz w tygodniu. Równocześnie bracia współpracują ze wspólnotą maltańską, a niektórzy uczą się języka lokalnego; br. Andro, na prośbę biskupa, abp. Antona Teumy, jest kapelanem wspólnoty filipińskiej na Gozo.

Noc Bożego Narodzenia przeżywano jako prawdziwy „łańcuch” celebracji: o 18.00 wspólnota maltańska, o 19.15 filipińska, o 20.30 indyjska, o 22.00 pakistańska, a o 23.30 pasterka w języku maltańskim. Po każdej Eucharystii wspólnoty dzieliły prosty gest braterstwa – wspólne krojenie ciasta w klasztorze. W pamięci wszystkich pozostała także wspólna celebracja 4 października, w święto św. Franciszka z Asyżu, która ukazała, że braterstwo potrafi przekraczać granice historyczne i polityczne, zwłaszcza między ludźmi z Indii i Pakistanu.

Równolegle Prowincja św. Pawła, poprzez wspólnotę w Valletcie, wzmocniła współpracę z Missio Malta na rzecz wsparcia misji Zakonu. Kampania

„800 uśmiechów”, z okazji 800-lecia jubileuszu transitus św. Franciszka, promuje edukacyjną „adopcję” dziewczynek i chłopców w Indiach na dziesięć lat nauki; dotychczas „adoptowano” ponad 520 dzieci (pragnieniem jest przekroczenie liczby 800). Dzięki pomocy dobroczyńców wsparcie otrzymały także projekty duszpasterskie i społeczne w Indiach i Pakistanie, w tym mobilna klinika i studnie, a także inicjatywy na Filipinach.

W ten sposób niewielka wspólnota „w sercu Morza Śródziemnego” staje się znakiem misyjnego i międzynarodowego wymiaru życia Braci Mniejszych. Malta – ziemia spotkań, transformacji i doświadczeń – ponownie staje się miejscem gościnności i mostów między narodami. Z Valletty wspólnoty: maltańska, indyjska, pakistańska i filipińska ofiarują Panu Narodzonemu jeden wspólny śpiew, złożony z różnych języków, melodii i twarzy, zjednoczonych jednak w tej samej wierze i w pragnieniu budowania braterstwa, które przybliży wielu ludzi do Boga.

Z udziałem br. Ramona Farrugii OFM

Dialog przeżywany między Wschodem a Zachodem

Relacja z XIX Kursu Franciszkańskiego na temat Dialogu Ekumenicznego

WWW.OFM.ORG

Jak dzieje się to nieprzerwanie od 2004 roku, także w tym roku w październiku w Stambule odbył się Kurs Formacji Permanentnej na temat Dialogu Ekumenicznego i Międzyreligijnego. Wydarzenie, które przeżywa już swoją XIX edycję, jest organizowane przez Międzynarodową Wspólnotę Franciszkańską w Turcji, we współpracy z Ministrem Generalnym OFM, Sekretariatem Generalnym ds. Misji i Ewangelizacji Zakonu oraz Papieskim Uniwersytetem Antonianum.

Wydarzenie to jest prawdziwym punktem odniesienia dla formacji franciszkańskiej, stworzony po to, by w duchu św. Franciszka kontynuować dialog z innymi religiami i kulturami, w perspektywie spotkania oraz wspólnego wysiłku na rzecz pokoju i harmonii między narodami i wyznaniem.

W tym roku jubileuszowym, w którym celebrowano 800-lecie Pieśni Stworzenia, uczestnicy mieli możliwość wysłuchania świadectw samych protagonistów dialogu, a także odwiedzenia różnych miejsc, aby zdobyć konkretne doświadczenia dialogu

międzyreligijnego i ekumenicznego. Otrzymaliśmy i publikujemy osobiste świadectwo M. Alexandry Filippi, uczestniczki XIX Kursu Dialogu. Więcej informacji o kursie: <https://dialogo.istanbulofm.org>

Krajowa Kapituła Wyborcza w Słowenii 12–14 grudnia 2025

WWW.OFM.ORG

Krajowa Kapituła Wyborcza Franciszkańskiego Zakonu Świeckich w Słowenii odbyła się w dniach 12–14 grudnia 2025 roku w Kureščku (Visoko 120, 1292 Ig). Przewodniczyła jej Marta Radoš, minister

narodowa Chorwacji, delegatka Ministra Generalnego OFS Tibora Kausera, a obecny był także br. Janez Papa OFM, delegat Konferencji Generalnych Asystentów Duchowych.

W kapitule uczestniczyło 53 braci i sióstr kapitulnych, 4 zakonników oraz 1 obserwator; wszystkie sprawozdania (z formacji, finansów i posługi asystentów duchowych) zostały jednogłośnie zatwierdzone w atmosferze braterskiej.

Jože Kosel został wybrany ministrem krajowym, a Primož Hodak – radnym międzynarodowym. Następnie, 13 grudnia, odbyła się Msza święta inauguracyjna posługę nowej Rady Krajowej na kolejne trzy lata.

OFS – Krajowa Kapituła Wyborcza we Francji Orsay, 12–14 grudnia 2025

WWW.OFM.ORG

Krajowa Wspólnota OFS we Francji liczy 2140 członków w 260 wspólnotach lokalnych i 22 wspólnotach regionalnych; działa także 70 młodych franciszkanów (GiFra) w 4 fraternitach.

Krajowa Kapituła Wyborcza odbyła się w dniach 12–14 grudnia 2025 roku w Orsay, w centrum duchowości „La Clarté-Dieu”.

W piątek wieczorem bracia i siostry kapitulni uczestniczyli w godzinnej adoracji, po której odmówiono nieszpory. Dwaj przedstawiciele Międzynarodowej Rady Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (CIOFS) – Adolph Assagba, delegat Ministra Generalnego OFS Tibora Kausera, oraz br. Stefan Acatrinei OFMConv – spotkali się z ustępującą Radą Krajową, aby omówić program

Kapituły i związane z nią kwestie. Program soboty rozpoczął się jutrznią i celebracją Eucharystii, której przewodniczył kustosz br. Jean François Marie Auclair OFMConv. Całe przedpołudnie poświęcono prezentacji sprawozdań, dyskusji nad nimi i ich zatwierdzeniu. Po południu przedstawiciele CIOFS zaprezentowali ogólną wizję OFS, a br. Stefan Acatrinei wygłosił refleksję duchową na temat Pieśni stworzenia.

Następnie, podczas gdy na sali kapitulnej przedstawiano kandydatów do nowej Rady Krajowej, br. Stefan spotkał się z 12 obecnymi asystentami duchowymi: wysłuchał ich, odpowiadał na ich pytania oraz poznał ich trudności i sposób posługi.

Szczególnie podkreślił cechy wymagane od asystenta duchowego OFS/GiFra: kompetencję i odpowiednie przygotowanie. Dzień zakończył się modlitwą - nieszpory oraz czuwanie modlitewne.

W niedzielę sesji wyborczej przewodniczył Adolph Assagba. 43 braci i siostr kapitulnych wybrało Bernarda Cordiera na ministra krajowego oraz Jeana Pirnaya na radnego międzynarodowego. Nowa Rada Krajowa „została wprowadzona uroczystie na urząd” podczas Mszy świętej, której przewodniczył bp Michel Pansard, biskup Évreux-Corbeil-Esson

ŻYCIE w Zakonie

Profesje uroczyste

6 grudnia, Prow. Świętej Wiary (Kolumbia):

br. Rafael Enrique Maldonado Carrascal, br. Yorgen Omar Marciales Parada, br. Jaime Wilmer Benitez Granados, br. Juan Guillermo Dávila Suaza.

Bracia zmarli

† 4 stycznia: br. Pasquale Benigno, Prow. św. Antoniego Braci Mniejszych (Włochy)

† 2 stycznia: br. Agnello Jacquemin, Prow. bł. Dunsza Szkota (Francja-Belgia)

† 16 grudnia: br. Blas Alvarado Jiménez, Prow. św. Filipa od Jezusa (Meksyk); br. Richard Bendorf, Prow. NMP z Guadalupe (USA)

Informacje otrzymane z Sekretariatu Generalnego

Zamknięcie Jubileuszu w bazylice św. Piotra

*Papież Leon XIV zaprasza do nowej nadziei
w uroczystość Objawienia Pańskiego*

WWW.OFM.ORG

Dnia 6 stycznia, w uroczystość Objawienia Pańskiego, w bazylice św. Piotra w Rzymie droga jubileuszowa miała swój ostatni etap. W godzinach porannych papież Leon XIV przewodniczył obrzędowi zamknięcia Drzwi Świętych w bazylice – prostemu i uroczystemu gestowi, który przypieczętował Rok Święty rozpoczęty 24 grudnia 2024 roku. W atmosferze modlitewnej ciszy, poprzez przejście przez próg i jego zamknięcie, Ojciec Święty powierzył Bożemu miłosierdziu modlitwy i łzy wielu „pielgrzymów nadziei”, którzy w minionych miesiącach przekraczali te drzwi w poszukiwaniu pojednania i pokoju.

Następnie Papież celebrował Mszę świętą w uroczystość Objawienia Pańskiego i, komentując Ewangelię według św. Mateusza, przypomniał, że opisuje ona „przeogromną radość Mędrców na widok ponownie ujranej gwiazdy”, ale także „niepokój Heroda i całej Jerozolimy” który wynikał z poszukiwań mędrców. Papież podkreślił, że Pismo Święte, mówiąc o objawieniach Boga, nigdy nie ukrywa tych kontrastów uczuć: „radości i niepokoju, oporu i posłuszeństwa, lęku i pragnienia”, ukazując, że spotkanie z Panem zawsze wstrząsa „fałszywymi przekonaniem”.

W tym świetle powiązał gest zamknięcia Drzwi Świętych z wewnętrzną drogą Mędrców – znakiem przejścia od „wiary zwyczajowej” do żywego poszukiwania Boga. Stąd Leon XIV uwydatnił znaczenie Objawienia Pańskiego jako początku nowej nadziei właśnie w chwili zakończenia Roku Świętego. „Dziś celebруем Objawienie Pańskie, świadomi, że w Jego obecności nic nie pozostaje takie samo. To jest początek nadziei” – powiedział,

wyjaśniając, że gdy Bóg się objawia, „nic nie może pozostać w bezruchu” i kończy się ta fałszywa spokojność, która prowadzi do powtarzania: „Nie ma nic nowego pod słońcem”.

Przywołując słowa proroka Izajasza – „Powstań, zajaśniej, bo przyszło twoje światło i chwała Pana wzeszła nad tobą” – Papież zachęcił wiernych, aby zamknięcie Drzwi Świętych odczytywać nie jako formalne zakończenie, lecz jako początek czasu, w którym „od sposobu przyjęcia tego światła zależy teraźniejszość i przyszłość”, aby łaska jubileuszowa nadal działała w życiu osobistym, eklezjalnym i społecznym.

W południe, podczas modlitwy Anioł Pański z centralnej loggii bazyliki św. Piotra, papież Leon przypomniał, że radość chrześcijańska rodzi się z objawienia Boga w Jezusie, który daje nam nadzieję także w trudnościach, ponieważ „Bóg zbawia”. Wyjaśnił, że w Chrystusie objawiło się życie Boże, które wyzwala z lęków i buduje pokój, zapraszając do komunii i dzielenia się. Nawigując do darów Mędrców i do zakończonego właśnie Jubileuszu, Papież zachęcił, aby ofiarować wszystko z siebie, by wzrastało Królestwo Jezusa – przemieniając przeciwników w braci, nierówności w sprawiedliwość, a wojnę w rzemiosło pokoju. Na zakończenie wezwał wszystkich, by stawali się „tkaczami nadziei”, krocząc ku przyszłości inną drogą, z nadzieją konkretną, pochodzącą z nieba i odnawiającą ziemię.

[Read Pope Leo's homily](#)

[See all photos on Flickr](#)

zapisz się

napisz do nas

Web

śledź nas

Newsletter

comgen@ofm.org

www.ofm.org

@ofmorg

@fratrumminorum

@ofm.org

flickr

Curia Generale dei Frati Minori
Via di S. Maria Mediatrix, 25
Roma, Italia

Dyrektor: Br. Byron A. Chamann Anléu OFM
Tłumacz: Br. Melchior Adamus OFM

OFM

Ordo Fratrum Minorum
© 2025 All rights reserved